

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1So/89/2015
Identifikačné číslo spisu: 4015200330
Dátum vydania rozhodnutia: 28.03.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:4015200330.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci navrhovateľky: Q.. O. Q., bytom Š. XX, Š., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8-10, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Nitre, č. k. 23Sd/122/2015-30 zo dňa 20. júla 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre, č. k. 23Sd/122/2015-30 zo dňa 20. júla 2015 potvrdzuje.

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre napadnutým rozsudkom označeným vo výroku tohto rozsudku podľa § 250q ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“) potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 27.02.2015, ktorým podľa § 70 a § 71 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) zamietla žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok (ďalej aj „rozhodnutie odporkyne“).

Krajský súd tak rozhodol po tom, čo dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne je v súlade so zákonom a opravný prostriedok navrhovateľky nie je dôvodný. Nezistil nové skutočnosti, ktoré by pri doterajšom posudzovaní zdravotného stavu navrhovateľky neboli známe a zhodnotené a ktoré by prípadne odôvodňovali ďalšie doplnenie posudku. Posudkoví lekári vyhodnotili, že navrhovateľkin zdravotný stav nie je zhoršený na úroveň invalidity a podľa krajského súdu navrhovateľka v konaní o opravnom prostriedku nepreukázala, že jej zdravotný stav odôvodňuje vznik invalidity.

Proti rozsudku podala navrhovateľka včas odvolanie, v ktorom vyjadrila nesúhlas so závermi rozsudku

krajského súdu. Uviedla, že jej zdravotný stav nie je stabilizovaný, o čom podľa jej názoru svedčia aj lekárske správy odborných lekárov, z ktorých vyplýva, že nie je schopná vykonávať zamestnanie. Poukázala na to, že posudkoví lekári, ktorí posudzovali jej zdravotný stav, sú zamestnancami odporkyne a voči ich posudkom má výhrady. Navrhovateľka navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil napadnutý rozsudok tak, že zruší rozhodnutie odporkyne a vec jej vráti na nové konanie a rozhodnutie.

Odporkyňa sa k odvolaniu vyjadrila tak, že dôvody uvádzané navrhovateľkou nepovažuje za opodstatnené. Navrhovateľka neuviedla také nové skutočnosti, ktoré by spochybnili alebo vyvrátili záver prijatý v posudkoch posudkových lekárov. Skutkové okolnosti týkajúce sa rozsahu zdravotného poškodenia navrhovateľky boli dostatočne ozrejmene a nebol daný dôvod na ďalšie dokazovanie. Preto odporkyňa považuje závery napadnutého rozsudku za vecne správne a dostatočne podložené vykonaným dokazovaním a navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny podľa § 219 O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 250s O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p. a § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok), preskúmal rozsudok krajského súdu a po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O. s. p.) a ide o rozsudok, proti ktorému je podanie odvolania prípustné (§ 202 O. s. p. v spojení s § 250s O. s. p.), dospel jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený viac ako päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 28.03.2017 (§ 156 ods. 1 a 3 O. s. p.).

Odvolací súd zo súdneho spisu a z pripojeného administratívneho spisu zistil, že na základe žiadosti navrhovateľky o invalidný dôchodok vypracovala dňa 19.02.2015 posudková lekárka Sociálnej poisťovne, pobočky Nové Zámky, posudok o zdravotnom stave navrhovateľky. Ako rozhodujúce zdravotné postihnutie určila Degeneratívne zmeny na chrbtici a medzistavcových platničkách s miernym funkčným postihnutím podľa Prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení, kapitoly XV, oddielu E, položky 3 b/ (rozpätie 20 - 35 %). Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určila na 20 %, za ostatné zdravotné postihnutia došlo k navýšeniu o 10 % na celkových 30 %, z čoho vyplynul záver, že navrhovateľka nie je invalidná. Na základe tohto posudku bola rozhodnutím odporkyne zamietnutá žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok.

Navrhovateľka včas podala opravný prostriedok a jej zdravotný stav bol opätovne posúdený tou istou posudkovou lekárkou Sociálnej poisťovne, pobočky Nové Zámky, dňa 13.05.2015 a posudkovým lekárom Sociálnej poisťovne, vysunutého pracoviska v Nitre, dňa 10.06.2015. Rozhodujúce zdravotné postihnutie a aj mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určili obaja lekári rovnako ako v posudku z 19.02.2015, s rovnakými závermi, z ktorých vyplynulo, že navrhovateľka nie je invalidná.

Odporkyňa sa k opravnému prostriedku vyjadrila tak, že námietkam navrhovateľky nemožno vyhovieť, pretože podľa záverov posudkových lekárov nie je zhoršenie jej zdravotného stavu na takej úrovni, ktorá by zakladala vznik invalidity. Keďže navrhovateľka listinnými dôkazmi nepreukázala nad rámec už posúdený posudkovými lekármi, že jej zdravotný stav odôvodňuje vznik invalidity, mala odporkyňa za to, že o žiadosti navrhovateľky o invalidný dôchodok bolo rozhodnuté podľa zákona a v súlade s objektívne zisteným skutkovým stavom. Na pojednávaní konanom pred krajským súdom dňa 20.07.2015 bol vyhlásený rozsudok, ktorého preskúmanie je predmetom odvolacieho konania pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky.

Podľa § 71 zákona o sociálnom poistení je poistenec invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (ods. 1).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej

schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej, duševnej a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby (ods. 3).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe lekárskeho správ a údajov zdravotnej dokumentácie a komplexných vyšetrení a ich záverov (ods. 4).

V konaní o preskúmanie rozhodnutí odporkyne o dávkach dôchodkového poistenia, v rámci ktorých sa rozhoduje o invalidnom dôchodku (§ 70 zákona o sociálnom poistení), je nevyhnutnou požiadavkou dôsledne objasnený zdravotný stav žiadateľa o dávku z hľadiska určenia miery poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Vzhľadom na to, že posúdenie dlhodobosti nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti, vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia príslušnej pobočky resp. ústredia (§ 153 ods. 5 zákona o sociálnom poistení).

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal v medziach odvolania rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo. V rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporkyne, a to najmä z toho pohľadu, či krajský súd správne posúdil jeho zákonnosť.

Odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že odporkyňa vo veci zabezpečila dostatok odborných podkladov pre rozhodnutie a riadne zistila skutkový stav, z ktorého vychádzala pri svojom rozhodovaní. Všetky výsledky skúmania zdravotného stavu navrhovateľky náležite vyhodnotila a svoje závery zrozumiteľne odôvodnila. Ani odvolací súd nezistil v rozsahu podaného odvolania také vady napadnutého rozhodnutia odporkyne, resp. konania, ktoré mu predchádzalo, ktoré by odôvodňovali jeho zrušenie. Taktiež súd prvého stupňa svoje potvrdzujúce rozhodnutie dostatočne odôvodnil a v primeranom rozsahu zaujal aj stanovisko k námietkam navrhovateľky. Odvolací súd s prihliadnutím na § 219 ods. 2 v spojení s § 250i ods. 2 O. s. p. nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku, na ktoré odkazuje.

Tvrdenia navrhovateľky uvedené v odvolaní proti rozsudku podľa názoru odvolacieho súdu v podstate zopakovali prejavenu nespokojnosť s výsledkom posúdenia jej zdravotného stavu, neboli však namietané také nové skutočnosti a predložené také relevantné dôkazy, ktoré by boli spôsobilé spochybniť závery, ku ktorým súd prvého stupňa dospel a ktoré uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia. Odvolací súd pripomína, že nemožno považovať za porušenie práva účastníka skutočnosť, že súd prvého stupňa neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa jeho predstáv.

Podľa názoru odvolacieho súdu teda navrhovateľka v konaní nepredložila také dôkazy, ktoré neboli zohľadnené posudkovými lekármi, prípadne z ktorých by vyplývali iné diagnostické závery, aké boli zistené v konaní u odporkyne, alebo ktoré by nasvedčovali existencii nových skutočností či inému rozsahu zdravotného poškodenia u navrhovateľky, než aký bol v čase rozhodovania odporkyne ustálený posudkovými lekármi sociálneho poistenia (§ 250i O. s. p.), prípadne by prijaté závery inak hodnoverne spochybňovali.

Odvolací súd zdôrazňuje, že v konaní predložené posudky posudkových lekárov sú z hľadiska skutkového úplné, presvedčivo podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi nezávislých odborníkov, ktoré predložila navrhovateľka, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Ani navrhovateľkou uvádzané námietky nezakladajú podľa názoru odvolacieho súdu objektívne pochybnosti o odbornosti resp. objektívnosti posudkových lekárov, ktoré by vyžadovali vykonanie nového dokazovania vo veci. Pochybnosti navrhovateľky o tom, že jej zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, súd považoval za nedôvodné, vyvolané len jej subjektívnym presvedčením, čo však nezakladá relevantný dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní. K tvrdeniu navrhovateľky, že má výhrady k posudkom

posudkových lekárov, ktorí sú zamestnancami odporkyne, odvolací súd znova poznamenáva, že zistené skutkové okolnosti nenaznačujú, že by posudkoví lekári vypracovali posudky neobjektívne. V konaní sa nepreukázali skutočnosti vyvolávajúce znaky predpojatosti posudkových lekárov a takéto pochybnosti nekonkretizovala ani navrhovateľka.

V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že ak by v budúcnosti došlo k významnému zhoršeniu zdravotného stavu navrhovateľky (v porovnaní so stavom ustáleným v čase rozhodovania odporkyne), zachytenému relevantnými aktuálnymi lekáorskými nálezmi, navrhovateľka môže opätovne požiadať o priznanie invalidného dôchodku a o nové preskúmanie miery poklesu jej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že krajský súd dôvodne považoval preskúmané rozhodnutie odporkyne za vydané v súlade so zákonom a dôvodne opravnému prostriedku navrhovateľky nevyhovelo. O zákonnosti takéhoto postupu nemal pochybnosti ani Najvyšší súd Slovenskej republiky a preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 v spojení s § 250ja ods. 3 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že ich náhradu navrhovateľke nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebola úspešná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok .